

Poet - isti - isti - isti

A Poet - is a Poet is a Poet

Saša Fužir

*Saša Fužir,
študentka
socialne
pedagogike,
Pedagoška
fakulteta v
Ljubljani,
Kardeljeva pl.
16, 1000
Ljubljana.*

Ko se s pojmi varljivo igram z resnico, si lahko nataknem vse maske, lahko se raztegnem na vse načine bivanja, na vse čase in na vsa ljudstva. Zame pomeni igra z besedo igro resnosti, ki postane absolutna svoboda duha - pridobljena vednost o tem, kako je vse provizorično in da lahko imam prav kot tudi, da se motim. Poezija je moja agresija. Nevpetost je poezija, trpljenje je poezija, nemir je, jeza je poezija, je ostri dvig, ostri pad, ciklični potek rasti in spustov. Sem oksimon - združujem tisto, kar je nankrat normalno nezdržljivo: odurno in očarljivo, lepo in grdo, to pa mi prinese moj mir, uresničitev nasprotij, obstoj, ki je možen zaradi spoznanja, vreden zaradi vloženega truda. Poezija postane ogledalo stvarnosti, ko neprijetno odseva resničnost v enaki meri kakor prijetno.

V očeh vsakdanjosti sem osamljena, obžalovanja vredna bolnica, vendar prav zaradi tega tista, ki znam ravnati z močno eksplozivnimi snovmi, na katere zadevam pri svojem delu z besedo, ko iščem izraze za zapletena duševna stanja in dogajanja. Moja domišljija je leteča preproga, je čarovnija in zaradi nje sem takšna kot sem, vendar imajo za vas moji verzi tisti smisel, ki jim ga vi sami dajete.

Sama podlegam vsemu, kar je nagonsko, individuali-

stično, radoživo; samoti, zaprtosti vase, sentimentalnosti - vsega in se vsega tudi varujem - to imenujem divji red nenasitnosti, ki ga hočem neprenehoma razumeti. Poezija pa je za bralca paradoks, hoče jo razumeti in ko metafora dobi vrednost matematične natančnosti v smislu tega, kar bralca zanima, kar je predmet njegovega interesa, ta odkrije možnosti, ki jih mogoče ni bilo v nobenem načrtu. Vendar poezija noče biti nosilec pomenov, le njihova ukinitev, zato naj bralec ne razkriva, temveč naj sam stopi v skrivnost in tako odkrije, ali je znotraj stalnih spreminjanj kaj takega, kar se ne spreminja. Kadar smo bralci, za tisočimi pomeni iščemo razumevanje za tisto, kar se želi samo sprostiti. Zatorej si naj čuti privoščijo oddih, a ostanejo ostri in budni in se potem vrnejo k ostalim stvarem ter jih doumejo bolje.

Nekdo se je videl
v mojih očeh.
Ljubil je sebe
skozi moje otroške oči.
Kot veper je grebel ter
razdejal notranjost, dekliško nevednost.
Segal mi je po ustih,
vlekel za zlati besedi
primeren in ubogljiv.
Omejil je dejanja
na priden in bravo.
Ljubile so prilagodljivost, te roke.
Dokler se
prepoznavam v trpečih,
bo moje rojstvo
po smrti v meni,
tako boli me lastna groza.

Ponižna psica
se blazna plazim,
lazim za toploto,
pestujem, kar
je zlagano.
Ni res, kar je tolažba in
ta je večina.
Pokarati se dam
kot polulano ščene
znova in znova.
V nemojih zenicah
okoliščina joče,
ker nočem biti najljubša.

Prebudi se,
nevarni škratec, da
začutim zlobo v sebi in
jo poljubim, da
priznam slo
po ubijanju,
po nespametnosti.
Obrnem glavo,
vtaknem zrkla med
izdrte zobe.
Zrklo za zob, zob za zrklo.

O TEBI SE MI SANJA

Daj mi noč v tem mestu in
vetra polne lase.
Brez dežja, brez svetlobe,
brez vsega naj bo.
Lepa noč življenja.
Vetra mi daj v mestu pa teme,
mnogo ulic in lahke čevlje.
Moja lica so kresnice,
zasvetijo v temi,
brez reda krožijo po nočeh,
temnejših od samih sebe,
rdečih od vročic, po nočeh
napeto prepletajočih se kosti,
ki se stekajo v čisto meso.
To je dogajanje v čakanju.
Daj mi težko zaprta vrata ob poti,
kajti, veš, ne vem kam in
čakati nikoli ne pozabim.

*Daj mi sebe,
da se bova skupaj dogajala,
trdno me ozemlji v izviru brezčasja,
pa če svet neha obstajati, vseeno mi je.
Karkoli, dokler čakam.
Karkoli, da mine čas.
Karkoli, ker takrat najbolj vem zase.*

So stekle polarne lisice
z repi košatimi,
s trebuhi lebdečimi,
z očmi, ne vem, če so jih imele.
Naseljene lepe živali,
beli mir pri tleh.
Vrhovi smrek.
Kakor živeti.

*Pet pesmi po izboru urednika revije
predstavlja vzorec poezije Saše Fužir, objavljene
v njeni prvi pesniški zbirki
"Nedolžnost besa", ki jo je leta 1997
založilo ČZP Voranc d.o.o. v Ravnah
na Koroškem.*

